

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۲۲/۰۶/۰۲

حمید انوری

"یک فرزند بزرگ کردن، یک شهر آباد کردن است"

ضرب المثل فوق، یکی از دهها گردآورده خواهرک نامراد ما، زنده یاد "مرجان کمال" است که در کتاب جدید او به نشر رسیده است. این کتاب او معنون به "گنجینه ها" است که شامل ضرب المثل ها، اعتقادات و رسوم و رواج های سرزمین آبائی ما افغانستان عزیز است که در حقیقت معبود و محبوب آن دخت گرانمایه بود. در این کتاب جدید که باز هم در اثر تلاش های خستگی ناپذیر مادر داغیده شان، محترم داکتر "فریده جان نوری" به زیور طبع آراسته گردیده و در اختیار هموطنان قرار داده شده است، آنچه از افغانستان و افغان و افغانیت هنوز به یاد داریم، با تلاش های بی پایان و عشق و علاقه مفراط روانشاد "مرجان کمال" از کوهپایه های میهن گردآوری گردیده و در حافظه کپیوتر آن زنده یاد نقش بسته بوده است که باز هم توسط مادر مهربان ایشان جمع آوری گردیده، از فرانسوی به دری ترجمه گردیده و زیب این کتاب بی اندازه جالب و زیبا و گویا گردیده است که دستان مبارک شان درد نکند!

این کتاب که در قطع و سحافت زیبا، خطوط خوانا، کاغذ مرغوب و عکس های رنگین در 230 صفحه منتشر گردیده است، حاوی اصطلاحات مشهور وطنی ما نیز می باشد. فهرست این کتاب زیبا حاوی 18 عنوان مختلف می باشد که چیستان های وطنی را نیز دربر داشته و در اخیر کتاب چند نوشته و مضمون آن دخت شریف افغان نیز از لابلای نوشته های متعدد او برگزیده شده و درج این کتاب دلچسپ و آموزنده گردیده است که عناوین آن مضامین پرمغز چنین نشانی شده اند:

- نگاهی به قتل فرخنده شهید
- در مورد قتل زنده یاد احمدظاهر

خواهد

گردید. روح و روان زنده یاد "مرجان" جان خوش و آرام باد و یاد شان گرمی که حتی در حالت نبود جسمی خود هم مصدر خدمتی به هموطنان دوستداشتنی خود می‌گردد. سنائی غزنوی در مورد چنین افراد و اشخاص منحصر به فرد چنین سروده بود باری:

سالها باید که تا یک سنگ اصلی ز آفتاب
 لعل گردد در بدخشان یا عقیق اندر یمن
 ماهها باید که تا یک پنبه دانه ز آب و خاک
 شاهی را حله گردد یا شهیدی را کفن
 روزها باید که تا یک مشمت پشم از پشت میش
 زاهدی را خرجه گردد یا حماری را رسن
 عمرها باید که تا یک کودکی از روی طبع
 عالمی گردد نکو یا شاعری شیرین سخن
 قرن‌ها باید که تا از پشت آدم نطفه ای
 بوالوفای گردد گردد یا شود ویس قَرَن

و حقا که در تربیت و پرورش روانشاد "مرجان"، مادر چنان دختری پرورید و به جامعه تقدیم داشت که قرنهای دیگر بکار است تا چنان نطفه ای از بطن مادری تولد گردد و چنان مادری که چون "مرجان" دخت دیگری پرورش داده و به جامعه تقدیم دارد، دریغا که "مرجان" دیگر جسماً در بین ما نیست، اما روح و روان او همیشه با ما است و نگران رفتار و کردار و گفتار ما.